

Fenomenet medvetande

Välkomna, mina käraste vänner. Kärlek, sanning och välsignelser ges till er i ett rikt överflöd. Öppna era innersta kanaler och låt flödet strömma från och in i er. I det här föredraget skulle jag vilja behandla fenomenet medvetande som är så ytterst svårt att förklara för det mänskliga sinnet – för det mänskliga medvetandetillståndet. Det mänskliga medvetandetillståndet är fortfarande ett så ytterst begränsat tillstånd. Genom att försöka ge er mer förståelse, kan den här begränsningen på så sätt minska och ni kan öka er medvetenhet.

Medvetande genomsyrar allt varande, all skapelse, all existens – allting som är. I er dualistiska värld talar ni om medvetande och energi som om de vore två separata fenomen. Detta är felaktigt. Medvetande är en skapare av energi och energi måste inrymma medvetande – olika aspekter av medvetande, kanske "variationer" av medvetande, liksom grader. Det finns ingen fysisk, biologisk eller elektrisk energi eller atomenergi som ens skulle kunna vara i närheten av att vara lika potent som energin hos det direkta medvetandet. Med detta menar jag tankens, känslans, intentionens, inställningens, övertygelsens energi.

Varje tanke är energi. Ni upplever den här energin som känsla. Det kan inte finnas någon tanke – inte ens den mest mekaniska, döda, sterila, avskurna tanke – som inte också innehåller känsla. En ren, abstrakt tanke kanske ser ut att vara helt skild från känslolöshet. Så är det inte. Faktum är att ju mer abstrakt och ren tanken är, desto mer måste känslan stå i proportion till den. Man måste också skilja mellan avskurna tankar och abstrakta tankar. Blanda inte ihop dessa. Avskurna tankar är ett försvar mot känslor och oönskade aspekter av jaget. Abstrakta tankar är ett resultat av ett i hög grad integrerat, andligt tillstånd. Men inte ens de förstnämnda kan någonsin skiljas från känslan – det vill säga energiinnehåll. Den underliggande känslan kan vara rädsla, oro, ångest kring komplexiteten hos det som jaget misstänker existerar och vill undvika. Självhat och en mängd andra känslor som ni väl känner till, kan finnas tillsammans med detta.

Som dess underliggande energiström innehåller abstrakta tankar en känsla av mycket stor frid, av en inneboende förståelse av universella lagar som ofrånkomligen måste framkalla glädje och lycka. En rent abstrakt tanke skulle skapa denna slags energimässiga eller känslomässiga upplevelse. Ju mer subjektiv tanken är, desto mer blir känslan färgad av negativitet. En subjektiv

tanke är en tanke som skapas utifrån personliga begär och personlig rädsla, utifrån ett egoistiskt och separerat tillstånd – jag kontra den andra. Den är därför aldrig grundad i sanning.

Låt oss till exempel undersöka begär¹. I dualitetens värld uppfyller begäret, liksom allting annat, en dubbel roll. Ur ett andligt perspektiv kan ett begär vara ”önskat”, för att använda en paradox². Alltför mycket begär, intensivt begär, subjektivt begär – begär som emanerar från egot och dess förvrängningar – fjärrar dig från ditt väsens kärna. Ett sådant begär innehåller ofta högmod, egenvilja, rädsla, brist på tillit till universum. Det skapar ett spänt, sammandraget energisystem och förhindrar livskraftens flöde. Andliga lärar förespråkar därför ofta ett tillstånd fritt från begär som en nödvändig förutsättning för att komma i kontakt med det gudomliga jaget. Det är ett tillstånd att värna om i det andliga självförverkligandet.

Det är samtidigt lika sant att om det inte finns något begär, kan det inte finnas expansion. Det kan inte finnas detta att ge sig ut på ny mark, in i nya förverkliganden och medvetenhetstillstånd. Det kan inte finnas någon utveckling eller rening. För vad skulle motivera en individ att uppbåda det modet, uthålligheten och bestämdheten som är nödvändiga för att treva sig ut ur mörkret och lidandet? Endast begäret gör det. Detta slags begär innehåller en tilltro till möjligheten att uppnå ett bättre tillstånd, att uppnå mod, tålmod och helhjärtat engagemang.

Här har ni ett typiskt exempel på en dualistisk förvirring som uppstår när man säger att det antingen är rätt eller fel att ha begär, beroende på vilken aspekt av det man uppfattar. Det smärtsamma, förvirrande och begränsade dualistiska medvetandetillståndet kan endast transcenderas när man ser bortom detta antingen/eller och ser de sanna och förvrängda möjligheterna hos båda synbarliga motsatser. I samma stund som du ser detta, existerar inte längre motsatserna. Du passerar då in i ett djupare och vidare medvetandetillstånd i vilket du uppfattar bortom det begränsade dualistiska tillståndet. Detta gäller för många yttringar av era liv. Sällan, om ens någonsin, är något i sig bra eller dåligt. Det beror på hur det kommer till uttryck, vad de sanna underliggande motivationerna är. Det måste finnas begär i människans hjärta för att övervinna hindren, frestelserna att bedra sig själv, som blockerar vägen till den abstrakta kunskapen om universum. Detta innebär inte, jag upprepar, abstraktion i bemärkelsen av ett mekaniskt, dött, fjärrat, ytligt, okännande eller försvarsinriktat tänkande.

Hur kan kunskap, vetande – som är medvetande – vara okännande? Även ett okännande vetande, som ni i denna era kallar ”intellektuell kunskap”, måste ha ett känslolinhåll. Det rör upp vissa kedjereaktioner. Och även om en sådan kunskap kan vara fragmenterad och människor kan använda den för att komma bort från livets energi- eller känslaspekt, innehåller den likväl känsla,

¹ Eng "desire", som också kan tolkas som längtan eller önskan. Övers. anm.

² Eng "desire" respektive "undesirable". Övers. anm.

som jag nämnde tidigare, även om de kanske inte har insikt om dessa känslor. Medvetande är alltså alltid en känsla, en energiyttring, oavsett om man är medveten om det eller inte. De mest mekaniska, fragmenterade och avskurna tankarna ger upphov till en serie av energikedjereaktioner i hela ditt psykiska system. Makten att välja vilken tanke man ska tänka i sig grundar sig i starka energirörelser och resulterar i en påverkan. Medvetande måste därför vara ett med energi.

I det genomsnittliga mänskliga tillståndet tycks detta vid första anblicken inte stämma. När ni går djupare, kommer ni dock oundvikligen att märka att vilken kunskap ni än hyser, så har den ett bestämt känsloläge. En torr, avskuren kunskap måste, som jag nämnde – och jag upprepar detta avsiktligt, för det kan inte betonas nog i detta sammanhang – också innehålla känslor. Den underliggande känslan kan vara rädsla. Det mer ytliga energitillståndet kan vara tristess. Tristess är också ett energimässigt tillstånd, även om det är ett negativt tillstånd – negativt i bemärkelsen att frånvaron av något inte innebär att det som är frånvarande inte i grund och botten är närvarande. Det har endast tillfälligt gjorts frånvarande. Om du följer tristessen djupare in i själssubstansens skrymslen, kommer du att upptäcka att det alltid finns rädsla någonstans: rädsla för att veta allt du kan veta nu, om dig själv och om din relation till universum.

Relationen mellan dig och universum blir alltmer uppenbar allteftersom du upptäcker dig själv, allteftersom du blir mer ärlig mot dig själv, allteftersom du upphör med att utagera.

Medvetandetillstånd kan grovt särskiljas i följande tre grupper:

Det första och minst utvecklade är det slumrande tillståndet, där en varelse inte vet att den existerar. Den har inte någon jagmedvetenhet. Den kan känna och röra sig och växa, och även tänka i viss utsträckning, men under tröskeln för att vara jagmedveten, som ett mineral eller en växt. Organismerna som befinner sig under jagmedvetenhetens stadium har inte desto mindre inbyggda mönster för skapande, självskapande, som den särskilda organismen följer på ett djupt meningsfullt och ändamålsenligt sätt som alltid är förenligt med dess särskilda lagbundenhet. Dessa tillstånd är tillstånd av medvetande, men inte tillstånd av jagmedvetande. Ta exempelvis livet hos en växt: Den följer sin egen inbyggda plan. Endast dess nu slumrande medvetande skulle kunna ha skapat den planen, skulle kunna ha skapat präglingen med alla sina lagbundna kretslopp genom vilka organismen lever, expanderar, dör, införlivar sig själv på nytt, ger födelse åt sig själv, uttrycker sig själv och fortsätter i detta samma kretslopp. Detta kräver en oerhört intelligent plan som endast ett medvetande skulle kunna frambringa. Något som detta kan inte ske ”av sig självt”, det kan inte vara en död, fränkopplad process.

Den livlösa materiens synbarliga fränkoppling är endast ett temporärt fruset medvetande, som jag förklarade i ett föredrag nyligen om skapandets processer och de psykiska kärnpunkterna. När medvetandet skapar i en viss riktning, saktas livsgnistan ner mer och mer, tills energiströmmen

förstelns. Den förtäts till ett sådant tjockt skal att den underliggande energin är osynlig, det vill säga inte uppfattas av det mänskliga ögat. Individer vars utvidgade medvetandetillstånd gör dem i stånd att uppfatta mer än ytan, kan emellertid mycket tydligt uppfatta den mycket potenta energiaspekten inom den livlösa materien som inte har något manifest medvetande. Men sådana individer kan också uppfatta medvetandehalten i denna potenta energi, medvetandet som rymms inom det utåt sett ”döda” materialet.

Vad ”säger” ett sådant medvetande när det slumrar? Det kan säga ”Jag vill inte veta, jag vill inte känna mig själv – mig själv i relation till världen runt omkring mig.” Detta uttalande utgör en skapande kärna – ett uttalande gjort av ett medvetande, genom ett avsiktligt val och disposition. Detta uttalande framkallar en orubblig händelsekedja som sakta men säkert leder till det förtätade, nedsaktade tillståndet som till slut blir ett ”skal”, förhårdnat och synbarligen dött. Detta är vad materia består av. Sekvensen av händelser som leder till den förhårdnade, livlösa materiens tillstånd, emanerar från ett negativt, livsnegerande och sanningsnegerande uttalande. När den förhårdnande processen väl är verksam, kan materien i sig inte desto mindre användas av ett medvetande för livsbejakande och positiva syften. Ett fritt medvetande kan således ”kommunicera” med livssubstansen och medvetandet i den förhårdnade materien.

Jag ger er denna kortfattade förklaring så att ni kan bilda er en föreställning om det faktum att det finns medvetande till och med i livlösa föremål. Era vetenskapsmän har idag redan konstaterat att det finns energi i materien, så den delen är knappast en nyhet för er. Det kvarstår för er att konstatera att samma sak gäller för medvetande.

Medvetandet i livlösa föremål kan nås av det mycket starkare och mer aktiva mänskliga sinnets medvetande, dock i mindre grad än medvetandet hos växter, djur eller andra människor. Materien är fortfarande formbar och kan präglas av det mänskliga medvetandet. Eftersom medvetandet är i stånd att uppfinna och skapa, kan det gjuta, stöpa och forma utifrån ämnena i materien. Ta exempelvis behovet av att ha en möbel eller en tallrik eller ett glas eller ett smycke eller vad det livlösa föremålet nu kan vara. Detta behov – önskan om att skapa dessa objekt – formar energin, och det inrymda medvetandet tar, likt den livlösa materien, emot ett styrande, starkare och mer förbundet medvetandes präglingar och smälter samman med det på vissa bestämda sätt. Ett föremål skapas därmed.

Varje föremål som ni använder, gläds av eller behöver uppfyller alltså sin uppgift. Dess innersta medvetandekärna som alltid strävar efter att uttrycka sig i riktning mot det gudomliga, mot att tjäna, mot sanning, mot kärlek, mot att vara – även i detta separerade livlösa tillstånd – ”svarar” på sinnets skapande och uppfyller därmed ett syfte i utvecklingens stora plan. Även den dödaste av all död materia är egentligen inte död. Andliga varelser som är i större besittning av sina

inneboende gudomliga förmågor och inte är bundna till den rent yttre manifestationen så som människor är, kan uppfatta energiformen och medvetandetrycket hos de mest livlösa föremål. Ett sådant föremål inrymmer också ett energifält, som utgör dess antenn, dess mottagarstation, så att den måste bli ett reagerande ämne. Dess medvetandehåll är fortfarande alltför begränsat för att vara mer än ett reagerande ämne. Det kan ännu inte vara ännu en initiativtagare och skapare så som det mänskliga tillståndet är, men det är definitivt ett reagerande ämne.

Ni kan ofta upptäcka att ni har vissa relationer till föremål. Det finns vissa föremål som du omhuldar, behöver och gläds av. De presterar väl för dig. Du kanske tror att du älskar dem för att de presterar väl och tjänar dig väl och ger dig skönhet eller glädje. Men det är en av dessa goda cirklar som arbetar här där det är svårt att säga vad eller vem som satte i gång den. Ta exempelvis en bil eller en apparat som du använder, som en skivspelare, eller vad det nu kan vara. Du älskar den apparaten. Du kan till och med använda den för ditt andliga växande på ett eller annat sätt och det rent praktiska föremålet har på så sätt egentligen inte enbart en praktisk funktion trots allt. Du ger det omsorg. Din uppskattning gör att apparaten svarar, även med dess ytterst begränsade, lilla inre medvetandekärna som endast är inriktad på att svara och reagera, att präglas och formas. Dess energifält kommer att påverkas. Med andra föremål är det tvärtom. De fungerar aldrig bra. Du hatar dem, är irriterad på dem och de svarar i enlighet därmed.

Medvetandets separation som ni upplever är därför mycket diskutabel. När vi talar om det faktum att hela universum genomsyras av medvetande, är detta verkligen en sanning. Separerade organismer, föremål och individer är bara separerade på den ytliga nivån. Men inom och under denna ytans nivå finns det en ständig interaktion.

Jag började tala om medvetandets tre stadier. Jag uppehöll mig länge i det första tillståndet: medvetande utan jagmedvetenhet. Djur, växter, mineraler och livlös materia faller in under den kategorin. Jag ville visa att det inte existerar något som inte innehåller medvetande. Det är naturligtvis mycket lättare att se detta hos djur, växter och till och med mineraler, som har sina växande- och förändringsprocesser, dock mycket långsammare än de andra kategorierna.

Det andra tillståndet är jagmedvetenhet, som börjar på människans nivå. Vad innebär jagmedvetenhet? En medvetenhet om "Jag är", "Jag finns", "Jag kan tänka", "Jag kan fatta beslut", "Mina beslut har en inverkan", "Mina tankar har en verkan", "Mina känslor når andra individer." Detta utgör i grova drag det andra tillståndet. I detta tillstånd börjar det egna ansvaret³. Medvetenheten om att man påverkar världen runt omkring jaget, måste resultera i ansvarsskyldighet och allvaret i att välja tankar, inställningar, handlingar och gensvar. Genom sin

³ Eng. self-reponsibility. Övers. anm.

utökade medvetenhet finner detta medvetandetillstånd många nya alternativ som saknas i det blinda och mer begränsade tillståndet. Medvetandetillståndet som befinner sig under jagmedvetenhetens tröskel kan inte göra val. Det följer blint det inbyggda mönstret som är inpräntat i dess substans. Det mänskliga tillståndet är i stånd att omskapa planen och kan i allt större utsträckning utnyttja en större spännvidd av möjligheter för sitt självuttryck, i proportion till sitt eget växande.

Det är mycket uppenbart att det inom det mänskliga tillståndet, jagmedvetandets tillstånd, finns många, många grader och variationer. Det finns människor som ännu är omedvetna om sig själva, om sin makt att skapa, förändra och påverka. Deras förmåga att särskilja är ännu begränsad, deras förmåga att tänka och agera självständigt är lika begränsad. För dem skulle ord som dessa knappast vara mer begripliga än för ett djur. De skulle vara meningslösa för dem. Det finns andra människor vars medvetande redan är långt mer utvecklat. De vet mycket väl att de har makt att välja, att skapa och att påverka. De är självansvariga och är ansvariga för sina beslut att tänka på ett visst sätt snarare än på ett annat. För dem är sådana ord meningsfulla och är en inspiration och uppmuntran. Det finns givetvis många grader av medvetande mellan dessa båda kategorier.

Även de människor vars medvetande är minst utvecklat är dock medvetna om att de existerar. De vet att de har behov och kan till en viss grad räkna ut hur man uppfyller dessa behov. De vet att de kan agera. Deras räckvidd kanske är mer begränsad än vad räckvidden och makten att påverka är hos en mer utvecklad mänsklig personlighet, men det finns ändå en mycket stor skillnad mellan dem och det högst utvecklade medvetandetillståndet hos ett djur. Det senare kan ha en viss uppvaknande förmåga att tänka, men en jagmedvetenhet, i den bemärkelse som jag har beskrivit, saknas helt.

Det mänskliga, jagmedvetna tillståndet lever inom sin egen skapade tidsdimension. Känslan av dåtid, nutid och framtid väcks på så sätt i det mänskliga sinnet, men existerar inte i de lägre medvetandetillstånden. Som inom många utvecklingsområden, finns det en likhet mellan kurvans lägsta och högsta punkt, vilket i detta fall är varandets tillstånd. Livlös materia, mineraler, växter och djur lever inte inom tiden. De har sin tillvaro i ett tidlöst varandetillstånd, men de saknar jagmedvetenhet, självbestämmande, en drivkraft att ta egna initiativ. Det mänskliga medvetandetillståndet befinner sig i tiden. Det befinner sig därför inte i varandets tillstånd, utan i blivandets tillstånd, även om det redan är i full besittning av en jagmedvetenhet. På kurvans högsta höjd återgår vi till varandets tidlösa tillståndet, men med en hög grad av medvetande.

Detta tredje tillstånd utgör det högsta av de tre tillstånden. Vi kan kalla det universellt medvetande eller kanske kosmiskt medvetande. Det ligger bortom det mänskliga tillståndet. I detta tillståndet är allting ett, det finns ingen separation. I detta medvetandetillstånd är allting känt. Det innersta

jaget är känt, gudsjaget är känt. Den personliga individens gudsjag, liksom andra individers gudsjag är känt. Varandets sanning är känd. I detta medvetandetillstånd lever man i ett varande tillstånd. Men på denna utvecklingsnivå överträffar varandets tillstånd jagmedvetenheten. Det har uppnått universell medvetenhet. För att uttrycka det annorlunda och möjligen mer korrekt: jaget känns igen som varandet i allt som existerar.

Om ni begrundar och mediterar över dessa tre tillstånds djupare innebörd, kommer ni att se en hel del och förstå mycket mer om det större livet som ni är en del av. Det ”oskuldsfulla” tillståndet kan endast existera i renhet. Denna renhet kan finnas hos en som fortfarande är blint ovetande, omedveten, maktlös, eller hos en som har återfått det oskuldsfulla tillståndet genom självreningens mödosamma nedstigning och samtidiga uppstigning. Då kan makt smälta samman med det eviga nuets tidlösa tillstånd.

Det finns en självbeskyddande lagbundenhet i avsaknaden av medvetenhet om medvetandets inneboende makt så länge själen inte är renad. Som ni alla så tydligt kan lägga märke till på er väg, ökar denna makt i exakt proportion till er förmåga att vara sanningsenliga mot er själva och andra. Om ni hade möjlighet att vara medvetna om makten att skapa samtidigt som det finns ont uppsåt inom er, skulle ni kunna skada, vålla förödelse och förstörelse i en mycket högre grad än vad som nu måste vara fallet i den jagaktiverande principens syfte, i vilken det negativa resultatet blir medicinen.

Hur orättvis en ond manifestation än kan framstå för er nu, framstår den bara så på grund av att ni i ert begränsade, tidsbundna tillstånd inte är i besittning av sambanden. Om ni sålunda vore medvetna, skulle ni se att alla negativa manifestationer, oavsett hur grymma eller orättvisa de kan tyckas vara, utgör en självskapad medicin i den yttersta reningens och den yttersta lycksalighetens syfte. Det onda varken förstör eller kan förstöra – det kan endast göra detta tillfälligt och inom ramen för det jag just nämnde. Om medvetandet skulle kunna expandera utan den samtidiga expansionen av de självrenande medlen, skulle det onda kunna förstöra det gudomliga. Som en inbyggd skyddsmekanism sluter negativiteten alltså de förnimmande organen: blindhet, dövhet, avtrubning inträder. Det enda sättet att komma ut ur detta okunniga, begränsade, maktlösa tillstånd, avskuret från kärnan där livet finns som förbinder allt, är genom det konsekventa försöket att känna sig själv där man befinner sig nu – inte att känna universum eller någonting utanför dig själv. Detta kommer senare – opåkallat, så att säga. Att koncentrera sig på detta skulle vara att sträva efter en villfarelse.

Att känna sig själv är en långsam, stegvis process. Den kräver aldrig någon omöjlig bedrift av er. Den kräver bara vad som verkligen är möjligt, att hantera något som finns där mitt framför dig, om du bara väljer att se det. Du kan använda din bästa vilja och intention för att ta reda på vad du

borde veta om dig själv vid varje steg på vägen. Det finns inte någon bråkdel av tiden i era liv, mina vänner, där detta inte är möjligt. Du kan vara säker på att när du befinner dig i ett disharmoniskt tillstånd, är du inte så medveten som du skulle kunna vara. Att bli mer medveten kräver ofta ett intensivt trevande och sökande. Och detta är verkligen en del av er livsuppgift. Ofta kan ni leta i fel riktning efter svaret på den nuvarande disharmonin. Ni gör sannerligen ofta motstånd för att ni är rädda för något mycket ”värre” än vad som faktiskt existerar. Ni skulle upptäcka detta om ni bara hade modet och beslutsamheten att gå hela vägen, hela tiden.

Det disharmoniska tillståndet, det oroliga tillståndet, det olyckliga tillståndet, det deprimerade tillståndet, det rastlösa och rädslofyllda tillståndet där en sammandragen smärta råder, är alltid en återspeglning av något som du kanske vet just nu, men väljer – ja, bokstavligen väljer – att inte veta. Detta val skapar ett mycket potent negativt energifält. Denna väg hjälper er att avaktivera dessa negativa energifält genom att förändra medvetandehållet i dem. Det första viktiga steget här skulle vara att omvandla detta ”jag inte vill veta” till ett ”jag vill veta” och fullfölja det. Du kan ge dig själv detta upptäckts äventyr.

I de förberedande stadierna av denna evolutionära utvecklingsfas, måste de blinda fläckarna vad gäller jaget avlägsnas, så att jaget kan få reda på svaren vad gäller sig självt. Du kan inte vakna upp till ett högre tillstånd så länge du inte vet vad du väljer, vad du tänker, vad du känner, vad du behöver, vad du önskar. När du väl vet, har du ökat din makt att förändra det som är destruktivt och oönskat.

Allteftersom man fortsätter på detta sätt, kommer det att komma en period där du känner dig själv rätt så väl, men du är ännu inte helt medveten om andra. Du trevar således med andras manifestation. I din blindhet för den andra personens negativitet, eller dess exakta natur, kan du ofta förlora dig i förvirring och störning. Ytterligare ärligt arbete kommer att leda dig till en tydlig medvetenhet om andra. Detta kommer att ge dig ro och visa vägen för att hantera situationer. Längs vägen kommer du att upptäcka nya aspekter, ofta mycket positiva aspekter, vad gäller dig själv. Ofta är det bara en kris med andra som kan föra fram sådana tidigare negligerade aspekter.

Den första fasen i detta avseende består i ett rent självutforskande. Den andra fasen – som ofta överlappar den första – expanderar till en kunskap om andra. Den tredje fasen leder till universell kunskap bortom det mänskliga tillståndet. Detta är den organiska utvecklingen av denna väg. När jag säger kunskap, mina vänner, kom ihåg att det finns olika sätt att tolka detta ord. Man kan ha kunskap på en rent mekanisk nivå. En sådan kunskap utgör inte insikt, visdom, sann varseblivning. Den ger dig inte en känsla av förundran och vördnad, inte heller fyller den dig med frid och glädje. Den är en torr, avskuren kunskap. Jag talar om en annan slags kunskap, där en slags förståelse äger rum som förenar den fragmenterade förståelsen. Det är en djup och kännande

kunskap som verkligen bringar frid och glädje, vördnad och hänförelse. En uppenbarelse fyller dig som avlägsnar all oenighet. Du upplever och relaterar på ett nytt sätt. Men detta kommer först mycket senare på vägen, mina vänner. Först kommer ni att uppleva början på denna slags kunskap endast då och då. Den visar sig mycket mer när du exempelvis befinner dig i positionen av att vara en hjälpare.

Ju mer du expanderar, desto mer kommer denna slags kunskap att fylla dig. Och allteftersom detta fortsätter, uppstår lite i taget en kosmisk kunskap. Den kommer från någonting djupt inuti dig. Den transcenderar det personliga. Den är tidlös och den ger dig en djup medvetenhet om det pågående, ständigt närvarande livet som du är och som allting är. Detta fyller dig med obeskrivlig glädje, frid, trygghet och tacksamhet för det som existerar. Denna medvetenhet måste förtjänas, mina vänner, för man kan inte sikta direkt på kosmiskt medvetande. Det är det slutliga tillståndet av den utvidgade jagmedvetenhet som ni odlar på en väg som denna.

Vad jag har sagt till er i detta föredrag är specifikt utformat för att göra er medvetna om den makt som era tankar har, som varje tanke har som ni bestämmer er för att tänka, som varje inställning har som ni bestämmer er för att anamma. Tanken kommer att skapa upplevelser och gensvar, och kommer också att skapa inom dig. Där kommer den antingen att skapa ett nytt energifält eller så kommer den att stärka, bekräfta och befästa ett gammalt energifält, beroende på huruvida tanken eller intentionen är ny eller en upprepning av den gamla tanken. Båda alternativen kan uppenbarligen gälla för antingen verkliga eller falska, konstruktiva eller destruktiva energifält. När du verkligen är medveten om den här makten, blir du mer ansvarsfull och mer förmögen att skapa. Du närmar dig då det tillstånd där du vet att gudsmedvetandet finns inom allting. Egot bestämmer bara vilken väg som ska tas. Precis nu inom ditt tänkande sinne finns potentialen att uttrycka Guds medvetande på vilket sätt du än väljer. Och när din upplevelse är negativ, se till att ta reda på vad som skapade den och hur den skapades.

Ni kan alla upptäcka sanningen om den makt som ert medvetande har genom att göra åtagandet nu, om och om igen, att vara sanningsenliga mot er själva i era dagliga angelägenheter, i era reaktioner, i upplevelser som lämnar er förbryllade, förvirrade eller störda. När ni känner motstånd, erkänn motståndet snarare än att släta över det, som ni kan bli frestade att göra. Erkänn det i alla fall, trots motståndet. Ha tilltro till sanningen. Ni kommer mer och mer att bli fria och fyllda av glädje och kommer att befria er själva från bojorna som nu fortfarande håller er begränsade i ett tillstånd som är mindre än er födslorätt. Var hängivna sanningen i varje möjlig situation, kring varje tänkbar händelse.

Med detta budskap och förslag välsignar jag er alla med en djup kärlek – universums kärlek – för er alla, mina mycket älskade vänner. Var i frid.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12